

rigtigt burde staae paa Tillægsbevillingen, kan jeg ikke ganske indrømme det, thi det hedder i Motiverne: „Men iøvrigt bliver der selvfølgelig ikke Spørgsmaal om Approbation af denne Overeenskomst, førend de til Kjøbet af Banestrækningen fornødne Midler ere bevilgede“, og naar Midlerne kunne bevilges ligesaa tidligt ved Finantsloven som ved Tillægsbevillingsloven, seer jeg ikke nogen Grund til, at den ikke rettest burde staae paa den førstnævnte Lov. Jeg skal forøvrigt forlade disse Spørgsmaal for at komme over til et Sag, som er omtalt af Forskjellige. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgtreds (Wille) har omtalt, at der for Erstatningscommissionen maatte være fremkommet urimelige og aldeles uforfarlige Fordringer, og at det var fornødent med Strengthed at bortskære saadanne Fordringer. Dette indrømmer jeg det ærede Medlem særdeles gjerne; jeg er fuldstændig overbevist om, at det har været Tilfældet og vistnok i en ikke ubetydelig Grad. Strengthed skal jeg derfor ingenlunde hebreide denne Erstatningscommission, men naar det ærede Medlem siger, at det derfor var nødvendigt gennem en grundig Undersøgelse at komme til det rigtige Resultat, saa er jeg enig med ham deri; men det er netop denne grundige Undersøgelse, der har manglet, det er deri, min Bebreidelse ligger, og det angaaer accurat det Samme, som den høitærede Finantsminister sagde. Han sagde, at til en retfærdig Afgjørelse hørte en foregaaende skarp Undersøgelse, og det er fuldstændig rigtigt, men det er en skarp Undersøgelse, der ikke har fundet Sted og ikke efter Omstændighederne har kunnet finde Sted efter det Hastværk, Commissionen havde. Deri ligger min Bebreidelse. Jeg har aldrig været Talsmand for ubillige og urimelige Fordringer; jeg har aldrig været Talsmand for, at vedkommende Behoere skulde have fuld Erstatning for Tab i Anledning af Krig, men jeg har været Talsmand for, at det Beløb, som Rigsraadet høimodigt bevilgede, maatte blive anvendt omhyggeligt efter Lovens sande Hensigt. Det er det, jeg gjør mig til Talsmand for, men jeg siger, uden at ville hebreide de Mænd Noget med Hensyn til deres Dygtighed og Samvittighedsfuldhed, at den Maade, hvorpaa de have afvist dem,

der have søgt at give Oplysninger og Beviser for deres Krav, vidner ikke om, at de have været omhyggelige for at tilvejebringe den fornødne grundige og skarpe Undersøgelse. Jeg paastaaer, at Staten vistnok aldrig i Fredstid har udgivet et Beløb af 5,240,000 Rb. efter en saa stet Forundersøgelse, som her i det Hele har fundet Sted med Hensyn til Erstatningssummerne. Regnskaberne indkom fra de forskjellige Amtter meget skjodesløst affattede. Der var ikke eet Regnskab, uden at der gjordes store Anker mod det i den foreløbige Revision i Ministeriet, der for en stor Deel udførtes af leiede Folk, og i en saadan Skydsomhed, at Regnskaberne kun efterhaanden kunde fremkomme for Repræsentationen, som den behandlede Loven, og dog er den foreløbige Revision af de skjodesløst og urigtigt affattede Regnskaber lagt til Grund for Erstatningscommissionens meget skydsomme og hurtige Virksomhed, og saa vil man troe, at deraf er fremkommet et retfærdigt Resultat, bygget paa grundige og skarpe Undersøgelser. Derimod sætter jeg et bestemt Nei; men desuagtet vil jeg ikke ved mine Udtalelser i mindste Maade angribe — hvad jeg gjentar, ende skal udtale — hverken de vedkommende Mandes Dygtighed eller Samvittighedsfuldhed, men de kunde have stillet sig paa et mere imødekommende Standpunkt ligeoverfor vedkommende Befolkning, og dette Forhold vilde da have været ordnet paa en langt mere tilfredsstillende Maade. Det vilde være ubilligt forlangt, om man, især naar man har en saadan Leilighed som her, ikke skulde omtale Anvendelsen af et saa overordentligt stort Beløb, og saameget mere forekommer det mig, at vi ere berettigede dertil, som vi vide, at der er ingen anden Autoritet, til hvem Noget af de Vedkommende kunne appellere den af Erstatningscommissionen trafte Afgjørelse.

Indenrigsministeren: Skjøndt det ikke dreier sig om nogen stor Gjenstand, kan jeg dog ikke lade være uimodfagt, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgtreds (Berg), at det nemlig var ligegyldigt, om de 80,000 Rb. bleve bevilgede paa en Tillægsbevillingslov eller paa Finantsloven, da sandsynligviis begge Love vilde udkomme lige tidligt. Jeg maa gjøre op-